

EVREI Capitolul 2 - p3

Să vă pregătiți creioane și hârtie, deoarece cred că Dumnezeu ne va da un timp măreț.

După cum am văzut, Pavel Îl slăvea și L-a pus în prim-plan pe Domnul Isus. O parte din mesajul acesta se va lega cu mesajul de duminică dimineața, deoarece este separat de Sabat. Aceasta este o întrebare foarte spinoasă pentru cei care țin Sabatul astăzi: Care este ziua de odihnă, sâmbăta sau duminica? Ce spune Biblia despre aceasta?

Cartea Evreilor separă Legea de har și le pune pe fiecare în parte la locul lor. Evreii au fost crescuți sub Lege, iar Pavel le spune că locul Legii a fost luat de har.

Haideți să punem o bază aici. Apropo... mi-am adus niște ochelari de citit pentru eventualitatea că voi avea nevoie de ei în seara aceasta, deoarece mai am doi ani până la cincizeci de ani și nu mai văd ca înainte. De curând am observat că văd cuvintele în ceață, și m-am gândit că voi orbi. M-am dus la un control și medicul mi-a spus:

„Dacă ții Biblia la distanță, vezi să citești?”

„Da”.

„Ei bine, peste puțină vreme brațele tale nu vor fi destul de lungi s-o ții în mână și să citești din ea.”

Am Biblia scoasă de editura Collins, care are literele destul de mari, așa că mă descurc, dar când ajung la lucrurile adânci și trebuie să împletesc Vechiul cu Noul Testament, mă folosesc de Biblia Scofield, care are un scris mai mic. Eu sunt obișnuit cu ea și cu semnele din ea. Nu citesc niciodată explicațiile din ea, pentru că nu sunt de acord cu Scofield în multe din teoriile lui, dar Biblia o am de multă vreme și știu cum sunt așezate versetele în pagină și cum să găsesc ceea ce caut.

Eu nu sunt un învățător, dar vă spun adevărul cât pot de bine.

Ce am aflat despre Pavel? Că de la început a fost un mare învățător, un om educat în Vechiul Testament. Cine a fost învățătorul lui? Gamaliel, unul din învățații renumiți ai timpului.

Ce am mai aflat despre Pavel? Cum s-a numit înainte de întâlnirea cu Domnul? (Adunarea răspunde: „Saul”). Saul. El era o mare autoritate religioasă în Ierusalim și știa 4-5 limbi. Dar l-a ajutat la ceva educația primită? Nu! Dimpotrivă, a spus că a trebuit să uite tot ce știa, ca să-L cunoască pe Hristos.

Deci, am aflat că nu trebuie să fii un om educat sau deștept, ci trebuie să fii smerit înaintea lui Dumnezeu. Ați știut că Dwight Moody era atât de needucat încât tot timpul trebuia să-i corecteze cineva mesajele? Petru și Ioan din Biblie erau atât de needucați încât nu știau să-și scrie nici numele. Apostolul Petru, care avea cheile Împărăției, nu știa să-și scrie nici măcar numele. Gândiți-vă la aceasta. Biblia spune că era necărturar și fără școală. Aceasta îmi dă și mie o șansă, nu-i așa? Amin.

Noi știm ce s-a întâmplat cu Pavel după acea mare experiență.

Aș vrea să vă întreb ceva: întoarcerea la Hristos este o experiență? Toți cei ce vin la El au o experiență? Da, domnilor. Întoarcerea la El este o experiență, o naștere.

Nu demult, am fost într-un colegiu luteran, deoarece am avut privilegiul să iau masa cu Tom Haire. Câți din voi ați auzit de renumitul luptător în rugăciune? Eu am luat masa cu el și am discutat despre Isus Hristos, că El este Capul tuturor lucrurilor.

Înainte ca Pavel să accepte experiența avută, a trebuit să se întoarcă la Biblie. Și am aflat că el a plecat în Arabia, unde a stat timp de trei ani, cercetând Scripturile, ca să vadă dacă experiența trăită de el era adevărată.

El se confrunța cu un lucru mare: trebuia să se întoarcă și să spună bisericii și poporului său, că lucrurile pe care le prigonise până atunci erau de fapt corecte și adevărate.

A trebuit să faceți și voi așa ceva? Sigur că da. Aproape toți a trebuit să facem aceasta: să ne întoarcem înapoi și să spunem: „Oamenii aceia pe care i-am numit „holly-rollers”, aveau dreptate.” A trebuit să ne întoarcem și să iubim lucrurile despre care am vorbit odinioară urât. Este o schimbare, un lucru ciudat.

Eu am spus „holly-rollers”, dar nu există așa ceva. Aceasta este o poreclă batjocoritoare pe care o dă lumea celor sfinți; este un nume pe care l-a pus diavolul, Bisericii.

Câți din voi știu cum au fost numiți creștinii în zilele lui Pavel? Eretici. Știți ce înseamnă cuvântul „eretic”? „Nebun”. Deci,

noi suntem numiți „holly-rollers”, iar ei, eretici. Și ce spune Biblia despre ei? Că se bucurau când erau numiți așa. Știați că Isus ne-a spus ce să facem în această situație?

„Ferice va fi de voi, când din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevăruri împotriva voastră!

Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prizonit pe prorocii, care au fost înainte de voi.” (Matei 5.11-12).

Deci, El a spus să fim plini de bucurie, iar Biblia învață că ucenicii s-au bucurat nespuse de mult când au fost învredniciți să poarte ocară Numelui lui Isus.

Dar cum este astăzi? Mulți din oamenii de astăzi se descurajează și se rușinează imediat, dacă cineva îi numește „holly-rollers”, și spun: „Poate nu am făcut bine când am pornit pe calea aceasta!”

Ucenicii erau însă plini de bucurie să poarte acele nume batjocoritoare.

În secolul II, creștinii erau numiți „cruci pe spate”. Aceasta s-a întâmplat pentru că unii creștini obișnuiau să poarte pe spate o cruce, pentru a arăta că erau răstigniți împreună cu Hristos. Eu știu că așa își spuneau catolicii cam la trei sute de ani de la moartea ultimului apostol. Imediat după organizarea bisericii, s-a instaurat persecuția, pentru a-i sili pe oameni să intre în biserică. În felul acesta s-a realizat unirea bisericii cu statul. Acest lucru s-a întâmplat după așa zisa convertire de la păgânism la catolicism, a lui Constantin. Dar dacă ați citi istoria și ați vedea faptele lui, ați înțelege că de fapt nu s-a convertit niciodată. Singurul lucru religios pe care l-a făcut acest bărbat, a

fost să pună o cruce pe biserica „Sf. Sofia”. Totuși, ei spun că el s-a convertit și compară convertirea lui cu așa zisa convertire de astăzi.

Noi am aflat însă că atunci când s-a convertit Pavel, el a avut o experiență reală și s-a întors cu totul spre Hristos. De altfel, cuvântul „convertire” înseamnă „întoarcere”. Dacă ai mers în direcția aceea, trebuie să te întorci și să mergi în direcția opusă.

Pavel a avut o experiență minunată, și cred că atunci când un om Îl acceptă pe Hristos ca Mântuitor personal, este o experiență. Cred că bucuria că știi că păcatele tale au fost iertate, îți mișcă inima tot timpul, dar când Duhul Sfânt vine jos și trăiești experiența nașterii din nou, este o experiență pe care nu o vei uita niciodată. De ce? Pentru că devii un copil al lui Dumnezeu.

Voi întrebați: „Cum știi aceasta, frate Branham?”

Metodiștii spun: „Ei au strigat și L-au avut!” Ei bine, faptul că strigi este în ordine. Dacă L-ai primit și ai strigat, este în ordine, dar faptul că strigi nu este un semn că Îl ai, pentru că mulți au strigat și totuși nu L-au avut.

Penticostalii spun că ei au vorbit în limbi și Îl au. Dacă vorbești în limbi este în ordine, dar acesta nu este semnul că Îl ai, deoarece poți vorbi în limbi și totuși să nu Îl ai.

Înțelegeți acum?

Este vorba de experiența trecerii de la moarte la Viață, când lucrurile vechi au murit și toate s-au făcut noi: atunci Hristos devine viu în tine, real. Rădăcinile vechi au fost scoase...

Știți cum puteți scoate afară o rădăcină? Noi obișnuiam să săpăm adânc, până nu mai rămânea nici urmă de ea.

„Smulgeți afară orice rădăcină de amărăciune.” Așa este. Aceasta o face Duhul Sfânt: El smulge afară toate rădăcinile. Scoateți-le, adunați-le, ardeți-le și scăpați de ele, pentru că dacă faceți aceasta puteți obține o recoltă.

Pavel a știut că s-a întâmplat ceva, de aceea s-a dus în Arabia, unde a studiat timp de trei ani prorocii Vechiului Testament, și a constatat că experiența lui era absolut adevărată.

Comparați aceasta, cu micuța experiență avută în biserica aceasta micuță: Lumina a coborât și ne-a spus dinainte lucruri care urmează să se întâmple, ceea ce este minunat. Dar fratele meu predicator mi-a spus că acest lucru vine de la diavolul. Eu n-am putut înțelege aceasta, de aceea am tăcut până într-o noapte când am avut o experiență sus la Green's Mill, Indiana, când Îngerul Domnului a venit și mi-a luminat Scriptura. Apoi s-a aprins Focul și s-a răspândit pretutindeni.

Duminica trecută, noi am văzut semnele infailibile ale lui Isus Hristos, care a venit și a făcut ca un om care nu vedea și nu putea merge să fie vindecat pe deplin. Nervul echilibrului era dus, iar doctorii de la clinica Mayo au spus:

„Este terminat pentru totdeauna. Nu va mai merge niciodată.” Dar după rugăciune, omul s-a ridicat și a ieșit din clădire împingând scaunul cu roțile pe scări în jos, fiindcă putea umbla și vedea ca oricare dintre noi. Aceasta arată prezența puterii Domnului Isus cel înviat, care este Același ieri, azi și în veci.

Nu suntem noi plini de bucurie fiindcă știm că Dumnezeu a dovedit că această mare experiență pe care o avem, poate fi comparată cu cele din Biblie? Acesta este motivul pentru care ar trebui să fim plini de bucurie. În capitolul 2 am citit că noi nu ar trebui să fim nepăsători față de aceste lucruri. Ce vom face când va trebui să stăm la bara de judecată în Lumina Cuvântului? Atunci nu vei putea spune: „Nu am știut altceva!” Nici: „Dar fratele Branham putea greși!” Este adevărat, dar Dumnezeu nu greșește. Cuvântul Lui nu greșește. Mai mult, gândiți-vă că noi trăim aceleași lucruri pe care le-au trăit și apostolii. O, binecuvântat să fie Numele Domnului!

Mă gândesc că mai am doi ani și fac 50 de ani, și încă de când eram copil am avut această făgăduință binecuvântată pe care am mărturisit-o fraților și surorilor; am văzut mii de oameni care au ieșit din întuneric, iar într-o zi vom merge cu toții în casa noastră veșnică, să fim binecuvântați. Dacă acest trup pământesc se va desface înainte să termin de predicat, este un altul care mă așteaptă deja. Aleluia! Știm că sunt zeci de oameni care stau aici și care, dacă ar trebui să plece acum din viață, înainte ca trupul lor să ajungă la morgă vor fi deja în acest trup de slavă, bucurându-se împreună cu sfinții care sunt deja în prezența lui Dumnezeu, să trăiască veșnic – cu dovada absolută că așa este. Amin.

O, aceasta l-ar face pe prezbiterian să strige! Nu-i așa că duminică au strigat? O, nu-i de mirare că oamenii se emoționează! Dacă te emoționezi atunci când cineva bate mingea și aruncă la coș, cu cât te vei emoționa mai mult când știi că ai trecut de la moarte la viață, că ești o făptură vie în Hristos? Aceasta o știi după felul în care te călăuzește duhul să te îndepărtezi de răutate, de viclenie, de dușmănie și de toate lucrurile lumii, iar inima ta stă concentrată pe Hristos. Acestea sunt motivele tale și la ele te gândești zi și noapte cu mintea și cu inima. Când te duci la culcare, îți pui mâinile așa (fratele Branham arată) și îl lauzi până adormi, iar dimineața când te trezești continui să îl lauzi. Amin. O, Doamne!

Eu am început să-L laud într-o dimineață la ora 4.00, pentru că mergeam la vânătoare de veverițe împreună cu fratele Wood. Când sunt la vânătoare, îl laud

sub orice pom. Nu pot privi un pom fără să-L laud pe El, deoarece mă gândesc că El l-a crescut. Văd greierele sărind și-mi zic că El îl cunoaște.

Poate zici: „O, frate Bill, acesta este un nonsens!” Nu-i adevărat. El știe unde se află fiecare veveriță; știe unde se află fiecare fluture.

Odată, Petru avea nevoie de niște bani, iar El i-a zis: „Este un pește care a înghițit o monedă (exact cât avea nevoie Petru). Du-te, aruncă undița și Eu îl voi trimite la ea. Scoate moneda din gura lui, pentru că oricum lui nu-i este de folos, și plătește dările.” Vedeți? (Matei 117.27).

În urmă cu câteva săptămâni, am văzut un peștișor mort pe luciul apei. Cred că ați auzit povestea. Aici este fratele Wood, fratele lui și ceilalți care pot pune mărturie. Peștișorul acela zăcea mort de cel puțin o jumătate de oră, cu măruntaiele scoase afară pe gură. Cu o zi înainte de aceasta, Duhul Sfânt îmi spusese: „Vei vedea învierea unui animal mic!”

În dimineața următoare, la puțin timp după ce s-a ridicat soarele pe cer, am văzut acel peștișor micuț. Și Duhul Sfânt al lui Dumnezeu a venit jos și a spus: „Peștișorul, Isus Hristos te face întreg!” Și acel pește, care a plutit pe apă mort, timp de o jumătate de ceas, a venit la viață și a înotat prin apă cât a putut de repede.

O, binecuvântat să fie Numele Domnului! Ce minunat este El!

Nu-i de mirare că Pavel a putut spune că El era Preot după rânduiala lui Melhisedec. El era Melhisedec. Melhisedec nu avea început al zilelor, nici sfârșit al vieții; nu avea nici mamă, nici tată, ceea ce înseamnă că nu putea fi altcineva. Oricine era, El este viu și în seara aceasta. Și vă spun ceva: există un singur fel de Viață veșnică și aceea vine de la Dumnezeu.

Aseară am discutat cu cineva și nu putea înțelege nicicum „trinitatea” lui Dumnezeu, nici cum era posibil ca Isus, un Om care avea doar treizeci de ani, să spună: *„Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit cu toții. Dar Eu sunt Pâinea vieții care a venit de la Dumnezeu din ceruri, iar dacă cineva mănâncă această Pâine, nu va muri niciodată.”* (Ioan 6.49,51).

Evreii l-au zis: „Vrei să zici că ești mai bătrân decât Avraam? N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?” Acum știm clar că ai drac și că ești nebun!” Dar El le-a răspuns: „Adevărat vă spun, că înainte să se nască Avraam, sunt Eu.” (Ioan 8.52-58). Acesta era El. El nu a fost un simplu om, nici doar un proroc, ci era Dumnezeu cel Atotputernic care locuia într-un trup omenesc numit Isus, Fiul lui Dumnezeu. Aceasta era El.

Să ne întoarcem acum la **Cartea Evreilor** și să citim din **capitolul 2, versetul 15:**

„...și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.”

Aceasta a făcut Isus: *„A venit să-i izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.”*

Acum nu mai trebuie să ne temem de moarte! Știați că dacă cineva este născut din nou nu poate muri? Cum poate avea viață veșnică și apoi să moară? Nu se poate. Cuvântul „moarte” înseamnă „despărțire de Dumnezeu”. Înseamnă că el poate fi despărțit de voi, dar este întotdeauna în prezența lui Dumnezeu. Deci moartea nu este un lucru greu, ci este ceva glorios, deoarece este cea care ne duce în prezența lui Dumnezeu.

Problema este că fiind oameni, noi nu o înțelegem așa cum trebuie, iar aceasta face ca atunci când simțim că se apropie pașii morții, chiar și cei mai

sfinți dintre noi se tem și ar vrea să se tragă înapoi. Chiar și Fiul lui Dumnezeu a spus: „*Dacă este cu putință depărtează paharul acesta de la Mine.*”

Pedeapsa păcatului este moartea și toți ne gândim că este ceva oribil, dar dacă putem privi dincolo de perdeaua timpului... Eu cred că fiecare om dorește să privească în seara aceasta dincolo de acea perdea. Anna Mae Snelling și ceilalți, obișnuiau să cânte un cântec: „Doamne, lasă-mă să privesc dincolo de perdeaua timpului.” Oricine dorește să facă aceasta.

„Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminției lui Avraam.”

Partea aceasta se legă foarte bine cu ziua de Sabat despre care vrem să vorbim duminică.

Despre cine vorbește Pavel în versetul acesta? Cine este „El”? Hristos. Cine este Hristos? Dumnezeu, Logosul lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să vă explic aceasta, ca să fiți siguri. Dumnezeu este Unul singur și nu trei. Există un singur Dumnezeu și nu o trinitate, pentru că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu desemnează trei dumnezei diferiți; ci este vorba de descoperirea aceluiași Dumnezeu. Dacă am avea trei dumnezei diferiți, am fi păgâni. Acesta este motivul pentru care evreii nu pot înțelege această învățătură; ea nu este biblică, ci este o învățătură a bisericii catolice, de acolo venind și botezul trinitar.

În Africa, ei botează de trei ori în față: o dată pentru Dumnezeu Tatăl, o dată pentru Dumnezeu Fiul și o dată pentru Dumnezeu Duhul Sfânt. Acest lucru este greșit, pentru că Biblia nu învață așa ceva.

Totuși catolicii au învățat aceasta, iar Luther a dus-o mai departe; de la Luther a mers la

Wesley și așa mai departe. Fiecare mișcare a pornit cu această baza greșită, dar ea nu a fost niciodată o învățătură a Bibliei. Încă de la început, ea a fost o învățătură greșită.

La început a fost Dumnezeu. Înainte de a fi orice lumină, orice atom, orice stea sau orice lucru vizibil, Dumnezeu a umplut spațiul. Nu exista nimic altceva decât desăvârșirea: dragostea desăvârșită, sfințenia desăvârșită, neprihănirea desăvârșită. Acesta era Duhul care acoperea întregul spațiu al veșniciei. Acest lucru depășește orice imaginație.

Gândiți-vă că privim prin telescop și vedem stele situate la milioane de ani lumină depărtare de noi. Viteza luminii este de aproximativ opt mii de mile/secundă. (În vid, viteza luminii este de trei sute de mii de Km/s). Și te gândești că vezi acele stele situate la milioane de ani lumină... iar dincolo de ele sunt altele pe care nu le putem vedea. Dar înainte de a fi oricare dintre ele, era El. Înțelegeți?

Logosul care a ieșit de la Dumnezeu, a început să ia forma unui trup. Deci acea formă a fost numită de învățători „Logosul”. Logosul a ieșit de la Dumnezeu. Cu alte cuvinte Logosul este ceea ce numim teofanie. Teofania este un trup omenesc proslăvit; nu făcut din carne și sânge, cum este trupul nostru acum, ci are forma unui trup omenesc care nu mănâncă, nu bea, etc. dar este un trup; un trup care ne așteaptă imediat ce îl părăsim pe acesta. Acesta este trupul în care era Dumnezeu, fiindcă a spus: *„Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră...”* (Geneza 1.26).

Când omul a fost în trupul acela, a avut control asupra tuturor viețuitoarelor pământului. Atunci nu era nici un om care să lucreze pământul. (Geneza 2). El era parte bărbătească și parte femeiască și nu era nevoie să lucreze pământul. Apoi Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului: i-a făcut o mână ca cea a cimpanzeului și un picior ca al ursului. Trupul acesta

pământesc este făcut după chipul vieții animale și din același material. Da, trupul vostru este din același material ca al unui cal sau al unui câine. Este făcut din calciu, potasiu, petrol, etc. Este făcut din țărâna pământului. Diferența dintre om și animal este că Dumnezeu a pus în om un suflet. El nu l-a pus în animal, pentru că sufletul care este în om era acea teofanie.

Vă amintiți că atunci când Petru era în închisoare a venit Îngerul Domnului, a deschis ușile și l-a scos afară. Când ușile s-au deschis, Petru a pășit printre gărzile orbite ale închisorii și a fost eliberat. A trecut de paza din interior, de paza de pe coridoare și de paza de afară și a ajuns în stradă. Nici unul dintre ei nu a știut cine este și nu i-a dat atenție; credeau că este un alt paznic. Petru a trecut pur și simplu prin ușa deschisă, care s-a închis apoi în urma lui, iar când a scăpat de acolo se gândea că a visat. Apoi s-a dus acasă la Marcu, unde era o adunare de rugăciune...

Ce lucru minunat! Vedeți?

„...nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam.”
(Evrei 2.16).

Mai mult, El n-a luat chipul unui înger, ci a venit ca Sămânța lui Avraam. Dumnezeu a devenit Sămânța lui Avraam.

Dacă am avea timp, am putea să ne întoarcem să vedem cum a făcut-o prin legământ. Voi m-ați auzit vorbind adesea despre aceasta. Avraam a luat acele animale și le-a despicate, dar turturica și porumbelul nu le-a despicate. La apusul soarelui, a venit un somn adânc peste Avraam și a fost cuprins de un mare întuneric: moartea, iar lângă ea era un cuptor fumegând: iadul. Dar a văzut și o Lumină albă. Din ea a ieșit un foc care a trecut printre acele animale despicate, arătând ce va face. Apoi a scris un Legământ, arătând ce va face în viitor.

Astfel, a venit El, Isus Hristos, pe pământ (Dumnezeu Emanuel, Dumnezeu în trup), iar la Calvar a fost „rupt” în bucăți, sacrificat. După înviere, Duhul Lui S-a întors în Biserică, iar trupul a fost ridicat și pus pe tronul lui Dumnezeu. Pe tronul lui Dumnezeu? Cel ce este pe tron este Judecătorul, noi știm aceasta. Ei bine, unde este judecata? Biblia spune că *„Tatăl nu judecă pe nimeni; El a dat toată judecata Fiului.”* (Ioan 5.22). El este Marele Preot care stă acolo cu propriul Său Trup, ca Jertfă, ca să mijlocească pentru mărturisirile noastre. Amin.

Fiți atenți! El a luat sămânța lui Avraam. A devenit Om: Dumnezeu făcut trup printre noi, ca să ne răscumpere. Cu alte cuvinte, Dumnezeu a devenit păcat, pentru ca noi păcătoșii să putem deveni parte din El. Noi eram oameni limitați de timp, dar Dumnezeu a devenit Unul din noi, pentru ca cei limitați de timp să poată fi părtași la Viața Sa veșnică. Și când suntem născuți din nou, suntem fii de Dumnezeu și avem Viața veșnică. O, ce Mântuitor binecuvântat! Așa ceva nu se poate explica. Nimeni nu poate explica cât de mare este El! Ce mare ești! Ce mare ești!

Acum priviți:

„Prin urmare, a trebuit să se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.”

Să facă ispășire... Pentru că cunoștea dreptatea, Dumnezeu a trebuit să simtă cum este să fii păcătos, ca să poată avea milă de oameni și să facă ispășirea pentru ei.

Fiți atenți la următorul verset:

„Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit...”

Dumnezeu nu putea suferi în Duhul, de aceea a trebuit să devină trup ca să simtă durerea bolii, ispita poftei, ispita dorinței, ispita foamei; trebuia să simtă puterea morții, ca s-o poată lua asupra Sa și apoi să stea în prezența marelui Duh al lui IaHVeH (nu omul, ci Duhul) și să facă mijlocire pentru noi, fiindcă știe cum este. Când vă îmbolnăviți, El știe cum vă simțiți. Când sunteți ispitiți, El știe ce simțiți.

Ați observat cum este când votăm președintele. Dacă a fost fermier, va fi votat de toți fermierii, pentru că el cunoaște viața grea dintr-o fermă. Vedeți? Ei vor pe cineva care să-i înțeleagă.

Înainte ca Dumnezeu să ne poată înțelege (El fiind Sfântul), a trebuit să ia un chip ca al nostru și să fie ispitit ca noi... Sfințenia Lui l-a condamnat pe om, de aceea, singura cale de a ști cum se poate sfinți un om era să devină El însuși un Om.

Pentru aceasta, a umbrit-o pe fecioară și ea a născut un trup, nu cu sânge evreiesc, nici cu un sânge al neamurilor, ci cu Propriul Său Sânge. Dumnezeu a creat Sângele acela, dar nu prin sex sau dorință sexuală. Acela celula de sânge a fost creată în pântecul fecioarei, iar ea l-a născut pe Fiul. Când a fost botezat de Ioan Botezătorul, acesta a mărturisit: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste el.” (Ioan 1.32).

Nu-i de mirare că Isus a putut spune: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” (Matei 28.18).

Dumnezeu și omul au devenit una. Cerurile și pământul s-au îmbrățișat, pentru că El este Cel care a adus iertarea păcatelor noastre. Acesta este motivul pentru care vindecările se fac în Numele Lui. El cunoaște durerile noastre. Ați auzit cântarea: „Isus știe durerea pe care o simți.”?

Isus știe durerea pe care o simți,

El poate mântui și poate vindeca

Duceți povara la Domnul și lăsați-o acolo

(Așa este. El știe).

Când trupul ne e sfâșiat de durere

Și suflarea e tot mai grea,

Amintiți-vă că Dumnezeu din ceruri

Răspunde rugăciunii.”

Aceasta este tot ce vă cere El: să lăsați poverile acolo. De ce? Pentru că El este marele nostru Preot care știe cum ne simțim. El știe cum să ne ducă înapoi în har și cum să ne dea înapoi sănătatea. Da, El știe totul pentru că a suferit.

Dacă nu aveți un loc unde să vă puneți capul, să știți că așa a fost și El. Dacă aveți numai un rând de haine, și El a avut la fel. Când sunteți batjocoriți și prigoniți, amintiți-vă că și cu El au făcut la fel.

Fiți atenți la ultimul verset:

„...poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

Cu alte cuvinte: El poate să-i ajute și să simtă cu ei, pentru că a devenit Om ca să ne poată înțelege.

Vă amintiți că aseară am învățat despre aceasta? Moartea avea un ac, o sperietoare, iar oamenii se aflau în toate zilele sub robia morții. Dar Isus a venit să ia acul morții. Vă amintiți cum am ilustrat momentul când El a urcat pe munte? Petele roșii de sânge de pe haina Lui au devenit tot mai mari și mai mari, până s-au unit și au devenit o singură pată mare care lăsa urme peste tot în jurul Lui.

Trupul Lui fragil simțea durerea și nu putea merge mai departe, iar Simon din Cirene, un om de culoare, L-a ajutat să ducă crucea sus pe deal. Când L-au pironit pe cruce, El a cerut apă, pentru că orice om care pierde sânge, dorește apă.

Vă amintiți cum am spus aseară? *„Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul Meu pe Tine, Dumnezeule!”* (Psalmul 42.1).

Când o căprioară este rănită și pierde sânge, moare dacă nu ajunge la un izvor de apă.

Când am avut paisprezece ani, am fost împușcat. Îmi amintesc că stăteam acolo jos și strigam după apă. Nu îmi mai simțeam picioarele dar îmi trebuia apă.

La fel s-a întâmplat cu El când a sângerat. A strigat: „Dați-Mi să beau!” Unul din soldați a înmuiat un burete în oțet și l-a întins, dar El l-a refuzat. El era Mielul lui Dumnezeu care murea în locul nostru ca să aducă

Împăcarea oamenilor cu Dumnezeu. Cine era El? Dumnezeul cerului.

Și grămada aceea de fanatici religioși, cu multe diplome de D.D. și Ph.D., I-au zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu... Tu zici că i-ai salvat pe alții și pe Tine nu Te poți salva? Coboară-Te de pe cruce și Te vom crede!”

Ei nu știau că Îi făceau un compliment. El s-ar fi putut salva, dar dacă făcea aceasta, nu ne mai putea salva pe noi. Acesta este motivul pentru care S-a jertfit pe Sine ca să putem fi salvați noi, tu și eu. Binecuvântat să fie Numele Lui!

El n-a trebuit să fie bolnav, dar a devenit bolnav ca să știe cum să mijlocească pentru mine, când sunt bolnav. El nu trebuia să fie istovit, dar a fost istovit.

Odată am citit o mică istorioară. Nu știu dacă este adevărată, dar se spune că atunci când I-a înviat pe băiatul acela din Nain, Isus S-a așezat pe o stâncă și a gemut din pricina durerii de cap, fiindcă a trebuit să poarte bolile noastre.

El a trebuit să poarte păcatele noastre și a murit pentru noi. Iar pe Calvar, când acea albină a morții și-a înfipt acul... Oricine știe că atunci când o albină înțeapă pe cineva, nu-și mai poate scoate acul. Tot ce mai poate face din clipa aceea este să facă multă gălăgie în jur.

Aceasta este tot ce mai poate face și moartea împotriva credinciosului: multă gălăgie. Binecuvântat să fie Numele Domnului, pentru că El a reținut acul morții în trupul Său. Emanuel a făcut aceasta. A treia zi, El S-a scuturat de acel ac, iar în seara aceasta este nemuritor. Duhul Lui este prezent aici, ca să dovedească aceasta. Acesta este Mesia al nostru, Mântuitorul nostru, binecuvântat să fie Numele Lui!

- Amin -